

Sygn. akt VI Ka 331/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli (spr.)

Sędzia Klara Łukaszewska

Sędzia Tomasz Skowron

Protokolant Sylwia Piliszewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K.: U. L.

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2019 r.

sprawy **P. K.** ur. (...) w K.

s. A., B. z domu N.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk i art. 278 § 5 kk i art. 275 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 64 § 1 kk i in.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 11 marca 2019 r. sygn. akt II K 564/18

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. K. w ten sposób, że:

1. uniewinnia oskarżonego od popełnienia czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku kwalifikowanego z art. 278 § 1 i § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., przypisanego w pkt. 1 części dyspozytywnej wyroku i w tej części kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa;
2. w pkt. 7 części dyspozytywnej z orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody eliminuje rozstrzygnięcie dotyczące zasądzenia od oskarżonego na rzecz D. P. kwoty 2050 zł na rzecz R. P. kwoty 70 zł;
3. przyjmuje, że czyny opisane w pkt. III, V i VI części wstępnej wyroku, przypisane w części 1 części dyspozytywnej wyroku stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
4. stwierdza, że kara łączna pozbawienia wolności z pkt. 5 części dyspozytywnej straciła moc;
5. na podstawie art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. łączy wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu P. K. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. B. kwotę 516,60 zł w tym 96,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 331/19

UZASADNIENIE

P. K. został oskarżony o to, że:

I. w nocy z 12 na 13 maja 2018 r. w L., woj (...), z mieszkania przy ul. (...) wykorzystując pozostawione na noc otwarte okno w toalecie dostał się do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki A., telefonu komórkowego (...), telefonu komórkowego marki N., torebki koloru czarnego wraz z zawartością w postaci dowodu osobistego na dane R. P. oraz karty bankomatowej na dane R. P. na łączną sumę strat 2120 zł, czym działał na szkodę D. P. i R. P., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwa podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 5 grudnia 2014 r. sygn. akt VIII K 487/14 za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 2 marca 2015 r., sygn. akt II K 60/15 za czyn z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, objętych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 9 września 2015 r. sygn. akt II K 342/15 na karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 19.01.2015 r. do 20.04.2015 r. i od 15.10.2015 r. do 11.03.2017 r.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w nocy 1 czerwca 2018 r w L., woj (...), dokonał włamania do mieszkania oznaczonego (...) przy ul. (...) w ten sposób, iż po wypchnięciu okna dostał się do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki L. o wartości 700 zł na szkodę W. J., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w nocy 1 czerwca 2018 r. w godzinach 02:10-02:25 w L., woj (...), z mieszkania oznaczonego nr (...) przy ul. (...) wykorzystując pozostawione na noc otwarte okno, dostał się do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia konsoli (...) wraz z grą (...) oraz portfelem skórzanym wraz z zawartością co najmniej 50 koron czeskich oraz portfelem z dowodem osobistym na dane K. R. i pieniędzmi na łączną sumę strat 1860 zł, działając na szkodę A. K. (1) i K. R., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt 1,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w nocy z 31 maja 2018 r. na 1 czerwca 2018 r. w L., woj (...), usiłował dokonać włamania do pomieszczeń biurowych punktu ubezpieczeń i studia fotograficznego przy ul. (...) w ten sposób, że po uprzednim wyrwaniu przesła zawierającego zamek rolety antywłamaniowej, a następnie odsunięciu rolety do poziomu klamki w drzwiach, a także poprzez wybicie szyby w oknie i wyrwaniu klamki w drzwiach, chciał dostać się do wnętrza pomieszczeń, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, czym działał na szkodę spółki (...) sp. z o.o., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w dniu 21 lipca 2018 r w L., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, po wejściu do pomieszczeń socjalnych znajdujących się na terenie sklepu (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia

telefonu komórkowego marki H. (...) lite o wartości 600 zł czym działał na szkodę D. B., a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 10 paczek papierosów marki(...)o łącznej wartości 155 zł, czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w dniu 13 września 2018 r w L., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, z terenu sklepu (...) SA w L. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia produktów alkoholowych w postaci 2 butelek Likieru (...)o poj. 0,5 l, trzech butelek Wino E. o poj. 0,9 l, dwóch butelek W. O. o pojemności 0,7 l, 2 butelek B. O. 0,5 l, czterech butelek W. Ż. (...),7 l, dwóch butelek Whisky J. D. o poj. 1l na łączną sumę strat 560,85 zł, czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt I,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w dniu 19 września 2018r. w K. woj. (...), w sklepie (...), usiłował dokonać napadu rabunkowego na osobie T. G. w ten sposób, że stosując przemoc w postaci uderzenia pokrzywdzonego pięścią w twarz usiłował zabrać w celu przywłaszczenia 1 opakowanie wkładów do maszynki do golenia marki W. (...) o wartości 44,99 zł, powodując u T. G. obrażenia ciała w postaci stłuczenia twarzy po stronie lewej oraz otarć naskórka dwóch palców prawej ręki, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego, czym działał na szkodę T. G. i K. Polska z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt 1,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. w dniu 19 września 2018r. w K. woj. (...), przed sklepem (...) groził T. G. pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze w sprawie sygn. akt II K 564/18 wyrokiem z dnia 11 marca 2019r.:

1. P. K. uznał za winnego zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. I, III, V i VI części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że:

-w przypadku czynu opisanego w pkt I dokonał on zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki A. wartości 1500 zł, telefonu komórkowego (...)wartości 500 zł, telefonu komórkowego marki N. wartości 50 zł na szkodę D. P., torebki koloru czarnego wartości 50 zł wraz z zawartością w postaci portfela z gotówką w kwocie 20 zł i karty bankomatowej na dane R. P. oraz dokonał kradzieży dowodu osobistego R. P., przy czym łączną wartość skradzionych rzeczy wyniosła 2120 zł,

-w przypadku czynu opisanego w pkt III dokonał on zaboru w celu przywłaszczenia konsoli (...) z padem wartości 1600 zł, gry (...) 5 wartości 200 zł działając na szkodę A. K. (1) i portfela skórzanego brązowego wartości 50 zł wraz z zawartością co najmniej 50 koron czeskich wartości 8,35 zł, portfela skórzanego bordowego wartości 50 zł wraz z pieniędzmi w gotówce w kwocie 20 zł oraz kradzieży dowodu osobistego K. R., czym działał na szkodę K. R., przy czym łączną wartość skradzionych rzeczy wyniosła 1928,35 zł, przyjmując, że stanowią one występki – czyn opisany w pkt I z art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k., czyn opisany w pkt III z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k., czyny opisane w pkt V i VI z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz że dopuścił się ich w warunkach art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., wymierzył wobec P. K. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. P. K. uznał za winnego zarzucanych mu czynów opisanych w pkt II i IV części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że w przypadku czynu II usiłował on dokonać zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy znajdujących się wewnątrz pomieszczeń - ubezpieczeniowego i fotograficznego, a znajdowały się tam między innymi sprzęty elektroniczne, to jest czynów

stanowiących występki z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk i z art. 13 §1 kk w zw. z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, przyjmując, że dopuścił się ich w warunkach art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 §1 kk, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., wymierzył wobec P. K. karę 1 (jednego roku) i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. P. K. uznał za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku, przy dodatkowym przyjęciu, że stosowanie przemocy polegało również na pchnięciu pokrzywdzonego T. G., to jest czyn stanowiącego występki z art. 13 §1 kk w zw. z art. 280 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk i za to na podstawie art. 14 §1 kk w zw. z art. 280 §1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

4. P. K. uznał za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że groził on T. G. popełnieniem przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu, to jest czyn stanowiącego występki z art. 190 §1 kk i za to na podstawie art. 190 §1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. orzeczone wobec P. K. w pkt 1, 2, 3 i 4 części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności złączył i orzekł wobec niego karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec P. K. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył P. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 04.06.2018r. godz. 11:10 do dnia 06.06.2018r. g.11:02, od dnia 22.07.2018r. godz. 0:45 do dnia 23.07.2018r. godz. 12:35, od dnia 13.09.2018r. godz. 17:20 do dnia 14.09.2018r. godz. 17:02,

7. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec P. K. obowiązek naprawienia szkody w całości, zasądzając od niego na rzecz:

- a) D. P. kwotę 2050 zł (dwa tysiące pięćdziesiąt złotych),
- b) R. P. kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych),
- c) W. J. kwotę 700 zł (siedemset złotych),
- d) A. K. (1) kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych),
- e) K. R. kwotę 128,35 zł (sto dwadzieścia osiem złotych 35/100 groszy),
- f) (...) S.A. w K. kwotę 155 zł (sto pięćdziesiąt pięć złotych),
- g) (...) S.A. w K. kwotę 560,85 zł (pięćset sześćdziesiąt złotych 85/100 groszy),

8. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec P. K. obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zasądzając od niego na rzecz T. G. kwotę 500 (pięćset) zł;

9. na podstawie art. 627 kpk i art. 628 pkt 1 kpk zasądził od P. K. na rzecz (...) S.A. w K. kwotę 840 zł,

10. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. B. kwotę 988,92 zł, w tym kwotę 184,92 zł stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług,

11. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił P. K. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego P. K. zarzucając rażąco niewspółmierność kary poprzez:

1. wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt. 1 części rozstrzygającej oraz kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt 2 części rozstrzygającej podczas gdy sposób popełnienia opisanych przestępstw, wartość skradzionych rzeczy oraz motywacja sprawy nie

wskazują na szczególnie wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów a wymierzone kary jednostkowe są rażąco niewspółmierne do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw;

2. wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności podczas gdy właściwości i warunki osobiste skazanego, wzajemne podobieństwo popełnionych przestępstw, krótkie odstępy czasowe dzielące poszczególne zachowania sprawcy a także nieznaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstw za które zostały orzeczone kary jednostkowe uzasadniają orzeczenie kary łącznej z zachowaniem zasady absorpcji.

Skarżący wniósł o zmianę wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze poprzez:

- 1 wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt. 1 części rozstrzygającej kary 8 miesięcy pozbawienia wolności;
2. wymierzenie oskarżonemu za czyn z pkt. 2 części rozstrzygającej kary 1 roku pozbawienia wolności;
3. wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego dotyczyła jedynie rozstrzygnięcia o karze, niemniej pisma składane przez oskarżonego w toku postępowania odwoławczego (k. 775 – 776) potraktowane zostały przez Sąd Okręgowy jako sygnał do analizy materiału dowodowego także pod kątem sprawstwa i winy oskarżonego. W tym kontekście Sąd Okręgowy działając w ramach art. 440 k.p.k. uznał, że brak jest dostatecznych dowodów na sprawstwo oskarżonego co do jednego czynu tj. kradzieży na szkodę D. P. i R. P. opisanej w pkt I części wstępnej wyroku, przypisanej w ramach ciągu przestępstw w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku.

Z pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu I instancji wynika że jedynym dowodem na sprawstwo oskarżonego P. K. odnośnie wyżej wymienionego czynu tj. kradzieży na szkodę D. P. i R. P. która miała miejsce w nocy z 12 na 13 maja 2018 r. w L. są zeznania świadka J. E.. Pozostałe dowody powołane przez Sąd Rejonowy na poparcie ustaleń faktycznych poczynionych w tym zakresie tj. zeznania D. P., protokół oględzin miejsca, materiał poglądowy dotyczący samego faktu zaistnienia kradzieży, nie zaś sprawstwa oskarżonego. Świadek J. E. zeznawała zaś w postępowaniu przygotowawczym w dniu 5.06.2018 r. w sposób następujący: „Ja pracuję w lokalu w L. przy (...) (...)...Ja znam P. K. on często przychodzi do lokalu gdzie pracuję...On często oferuje do sprzedaży różne przedmioty...Z tego co pamiętam to P. K. w nocy 1.06.2018 r. około godz. 3:00 on wówczas miał ze sobą laptopa marki L. oraz grę X., on miał na sprzedaż wtedy te dwie rzeczy...Dodam że jakoś tydzień wcześniej P. K. oferował w lokalu kierownicę do gry X.. Nie pamiętam teraz dokładnie ale jakoś kilka tygodni wcześniej być może około miesiąca temu P. K. oferował mi do sprzedaży telefony komórkowe. On wówczas miał trzy telefony do sprzedaży, na pewno był tam telefon marki S., na pewno (...) i jeszcze (...), miał też do sprzedaży telefon L.. Dodam iż ja nie pytam o szczegóły tych telefonów...ja nie mam zamiaru nic od niego kupować...(k. 45 odwrot). Te zeznania świadek J. E. podtrzymała na rozprawie (k. 719 odwrot – 720). O ile zeznania J. E. są istotnym dowodem odnośnie czynów opisanych w pkt II i III części wstępnej, przypisanych w ramach ciągów przestępstw w pkt 1 i 2 części dyspozytywnej, wskazując wraz z innymi dowodami jednoznacznie na sprawstwo P. K. w tym zakresie (laptop marki L. był jedyną rzeczą skradzioną w nocy na 1 czerwca z mieszkania W. J., konsola (...) z grą była jedną z rzeczy skradzionych tej samej nocy na szkodę A. K. (1)), o tyle odnośnie kradzieży mienia z mieszkania na szkodę D. P. i R. P. są one dla przyjęcia sprawstwa oskarżonego niewystarczające. Jak ustalił Sąd I instancji w nocy z 12 na 13 maja 2018 r. skradziono na szkodę tych ostatnich pokrzywdzonych laptop marki A., telefon komórkowy marki L. (...), telefon komórkowy marki N., torebkę koloru czarnego z zawartością portfela z gotówką, kartę bankomatową i dowód osobisty R. P.. Spośród rzeczy przyniesionych J. E. przez oskarżonego „jakoś tydzień” i „kilka tygodni” przed przesłuchaniem w śledztwie, jedynie telefon marki (...) zgadza się z zestawem rzeczy skradzionych na szkodę D. P. i R. P.. Świadek nie potrafiła sprecyzować przy tym bliżej jaki telefon (...) przyniósł P. K. i kiedy to dokładnie było, w szczególności czy później niż noc z 12 na 13 maja 2018 r. Ponadto samo posiadanie przez oskarżonego telefonu (...) w nieokreślonym czasie po okresie kiedy miała miejsce wyżej wymieniona kradzież nie oznacza jeszcze że oskarżony tej kradzieży dokonał. Jest to jednak inna sytuacja niż w przypadku dwóch pozostałych wymienionych wyżej kradzieży które miały miejsce w nocy na 1 czerwca 2018 r. i tej samej nocy skradzione rzeczy

oskarżony przyniósł J. E.. Dodać należy że w toku postępowania w niniejszej sprawie oskarżony – w odróżnieniu od innych przypisanych mu czynów – nigdy nie przyznał się do kradzieży rzeczy z mieszkania na szkodę D. P. i R. P..

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy uznał że odnośnie powyższego czynu opisanego w pkt I części wstępnej zaskarżonego wyroku zachodzą nie dające się usunąć wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonego P. K. które zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. musiały być rozstrzygnięte na jego korzyść. Niewątpliwie w tym zakresie utrzymanie wyroku skazującego oskarżonego w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe w rozumieniu art. 440 k.p.k. i w związku z tym w oparciu o ten przepis niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów nastąpiła zmiana wyroku. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. K. w ten sposób że uniewinnił go od popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej, kwalifikowanego z art. 278 § 1 i § 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. przypisanego w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku i w tej części kosztami postępowania w sprawie obciążył Skarb Państwa. Konsekwencją powyższego była dalsza zmiana wyroku poprzez wyeliminowanie w pkt. 7 części dyspozytywnej z obowiązku naprawienia szkody rozstrzygnięcie dotyczące zasadzenia od oskarżonego na rzecz D. P. kwoty 2050 zł. oraz na rzecz R. P. kwoty 70 zł.

Co do pozostałych przypisanych oskarżonemu P. K. przestępstw brak było podstaw do ingerencji w treść wyroku w trybie art. 440 k.p.k. Co do poszczególnych czynów następujące dowody świadczą jednoznacznie o sprawstwie i winie oskarżonego: czyn opisany w pkt. II części wstępnej – przyznanie się do popełnienia tego czynu przez oskarżonego podczas jednego z przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym i złożone wyjaśnienia (k. 86 -87), zeznania świadka J. E., opinia daktyloskopijna (k. 209 – 214), czyn opisany w pkt. III części wstępnej – podobnie jak wyżej, przyznanie się do popełnienia tego czynu przez oskarżonego podczas jednego z przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym i złożone wyjaśnienia (k. 86 - 87), zeznania świadka J. E., czyn opisany w pkt. IV części wstępnej – zeznania świadka S. A., częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 86 -87, k. 673 odwrot), czyny opisane w pkt V i VI części wstępnej – zeznania świadków A. K., E. K., D. B., nagrania z monitoringu (k.182, k.263 -266), częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.252, k.323), czyny opisane w pkt VII i VIII części wstępnej – zeznania pokrzywdzonego T. G. i świadka R. G., częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 322).

Podniesione w apelacji zarzuty dotyczące rażącej niewspółmierności kar jednostkowych jak i kary łącznej pozbawienia wolności co do zasady nie zasługiwały na uwzględnienie, niemniej kara pozbawienia wolności za ciąg przestępstw z pkt 1 części dyspozytywnej musiała ulec zweryfikowaniu wobec uniewinnienia oskarżonego od jednego z czynów wchodzących w skład ciągu i potrzebę przyjęcia nowego ciągu przestępstw. Zmieniając zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy przyjął że czyny opisane w pkt. III, V i VI części wstępnej wyroku przypisane w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu P. K. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara pozbawienia wolności uwzględnia wszystkie okoliczności istotne w niniejszej sprawie w tym fakt, iż oskarżony mimo młodego wieku był już kilkakrotnie karany przez Sąd, działał odnośnie tych czynów w warunkach art. 64 § 1 k.k. Jednocześnie Sąd Okręgowy stwierdził, że kara łączna pozbawienia wolności z pkt. 5 części dyspozytywnej straciła moc i na podstawie art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna pozbawienia wolności w takiej wysokości uwzględnia fakt, że oskarżony w krótkim okresie czasu kilku miesięcy popełnił siedem przestępstw głównie przeciwko mieniu, w tym przestępstwo usiłowania rozboju. W przekonaniu Sądu Okręgowego kara łączna w takiej wysokości spełni swoje zadanie tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy wobec oskarżonego P. K..

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. B. kwotę 516,60 zł. w tym 96,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Klara Łukaszewska Andrzej Tekieli Tomasz Skowron